

NIEUWSBRIEF sept. 2014 17^e jaargang, nummer 5

Een compliment voor mantelzorgers met 'allemaal verhalen'

De feestelijke Dag van de Mantelzorg is bedoeld als een compliment voor Leidse mantelzorgers. We hopen dat veel van hen 'even vrij af' kunnen nemen en kiezen voor programma onderdelen, die hen goed doen. De LVvM stuurt wel uitnodigingen per post aan Leidse mantelzorgers, maar vraagt, als het kan, zich aan te melden via de website mantelzorgleiden.nl.
Toegezonden flyers kan men ook doorgeven aan mantelzorgers of ophangen op prikborden!
De bibliotheken werken mee als plek voor halen en inleveren van aanmeldformulieren.
Omliggende gemeenten hebben een eigen Mantelzorgdag programma op 6 en 8 november.
Een tip: denk om de korte tijd tussen de laatste workshop en film op etenstijd.
Hieronder ook ander nieuws voor mantelzorgers en een actueel verhaal op p2.

SCHOUWBURGKAARTEN

Voor mantelzorgende LVvM leden (en genodigde) zijn nog enkele kaarten Diederik van Vleuten op 29 mei 2015. Aanrader!
Opgeven op bovenstaand post/mail adres.

'VAN BETEKENIS TOT HET EINDE'

Symposium over hulp van vrijwilligers palliatieve terminale zorg. Zij bieden tijd, aandacht en ondersteuning aan degene die thuis gaat sterven en hun naasten.

Vr. 10 okt. 13.30–17.30 u., Level gebouw, Bargelaan 180, achterkant CS.
Opgave tot 1 okt. 06-22297924 of netwerkpalliatievezorg.nl/zuidhollandnoord.

VOORSTELLING 'HOU ME LOS'

Over gevolgen van een psychische ziekte voor de familie en direct betrokkenen.

Wo. 8 okt. 20.00 u.
Endegeester straatweg 5, Oegstgeest.
Aanmelden via familieraad@rivierduinen.nl

HOOGGEVOELIGHEID voor prikkels

als licht, geluid, enz. Voorlichting door een psychologe en een ervaringsdeskundige.

Ma. 29 sept., 19.30-21.30. Hooigracht 12
Opgeven: 5147420 (ma/di/do 10-14.00).

INFORMATIE, HERKENNING EN CONTACT VOOR MANTELZORGERS EN LOTGENOTEN.

Mantelzorgcafé Oegstgeest: 'Hoe organiseer ik alles, mijn hoofd loopt om'.

Een opruimcoach geeft tips voor ruimte in hoofd, agenda en bezigheden.

Di. 14 okt. 19.30 u., Dorpscentrum, Lijtweg 9, Oegstgeest. Info: 7074260 (9.30-12.00 u.) of oegstgeest@radiuswelzijn.nl.

Alzheimer Café: do. 19.30 u.

9 okt. 'Onderzoek bij de geheugenkliniek'

6 nov. 'Ik raak je kwijt'

Het Waterland, Boerhavelaan 345, Leiden

Parkinson Café: do. 14.00 u.

16 okt. Fysiotherapeute in het parkinson netwerk spreekt over muziektherapie

Rustenborch, Apollolaan 384, Oegstgeest

Longpunt Leiden eo. :

Di. 14 okt. 19.30-21.30 u Info voor ouders van kinderen met astma (o.a. inhaleren).

Vr. 14 nov. 14.30-16.30 u.. Toekomstperspectief longziekten en medicijnen.

Zorgcentrum Robijnhof. Robijnhof 1.

Zorgen over de zorg

Recentelijk is de Participatiewet aangenomen. En in 2015 volgt de herziene WMO. De nieuwe wetten komen voort uit financiële noodzaak en een morele, ideologische overtuiging. Burgers - familie, vrienden, kennissen en burens - zouden elkaar structureel moeten helpen. En omdat ze elkaar kennen en dus beter begrijpen, zou hun inzet effectiever zijn dan die van de professionals. Zo denkt de regering in elk geval. Zijn de burgers het daarmee eens? Een mantelzorger, een zorgvrager en een professioneel geven hun mening.

Lenie (58): “Ik vraag me af wat al die veranderingen voor mijn zoon, met een verstandelijke beperking, gaan betekenen. Nu gaat het prima met hem: hij woont op zichzelf, werkt op een sociale werkplaats, maakt uitstapjes in zijn vrije tijd... Zonder hulp zou dit echter absoluut niet mogelijk zijn, hij heeft bij alles begeleiding nodig. Het kostte ons beiden veel moeite om zijn leven op de rails te zetten, zodat hijzelf tevreden was en ik me geen grote zorgen over hem hoefde te maken. Al een jaar of drie word ik iedere ochtend met een fijn gevoel wakker. Ik denk dan: Ad is nu onderweg naar zijn werk. Of anders: hij gaat vandaag naar het zwembad. Ik weet dat hij wordt gehaald, gebracht, gestimuleerd, geholpen... Natuurlijk doe ikzelf ook veel voor hem. Maar ik zou nooit de gehele zorg over hem kunnen dragen en zelfs niet de helft er van. Vanaf volgend jaar valt de begeleiding van zorgbehoevende mensen onder de gemeente. Stel je voor dat Ad dan minder of zelfs helemaal geen hulp meer krijgt! Ik kan dit fysiek noch geestelijk aan. Er is verder niemand die mij daarbij kan steunen. Ad is mijn enige zoon, ik heb hem alleen opgevoed. Vrijwilligers inschakelen? Uitgesloten! Ad heeft een bijzondere benadering nodig, die alleen professionals kunnen geven. Ik hoop dat de gemeente begrip voor onze situatie zal hebben.

Willem (83): “De laatste twee maanden krijg ik minder huishoudelijke hulp. Vroeger was het zes uur per week, nu maar vier: op dinsdag en vrijdag twee uurtjes. Dit is voor mij niet voldoende, maar ik heb me wel moeten aanpassen. En twee dagen per week ga ik naar de dagopvang. Dit op advies van mijn huisarts. In het begin vond ik dat onzin, maar nu vind ik het fijn om tussen mensen te zijn. Ook ga ik regelmatig met de uitjes van de Zonnebloem mee. Blijft het volgend jaar ook zo? En wordt mijn hulp nog niet meer ingekort? Gaat de gemeente bijv. niet zeggen: ‘Laat jouw kinderen je huishouden doen!’? Ik heb inderdaad drie zoons en twee dochters, maar ik zie ze helaas niet zo vaak. Na de dood van mijn vrouw is ons contact verwaterd. Maar wij hebben geen ruzie, het valt dus best mee. En ze regelen ook soms wat voor mij. Meer wil ik niet vragen, ze hebben allen een eigen druk leven. Ik wil geen last voor ze zijn!

Annemiek (55): Ik vind dat mensen wat meer voor hun zieke of bejaarde familielid kunnen doen. Dit moet van beide kanten komen, je moet om hulp durven vragen. Onze samenleving is veel te individualistisch geworden, je hoort steeds vaker: zij/hij heeft een eigen leven! En elkaar helpen, is dat geen leven? Maar heel slecht zijn onze burgers gelukkig nog niet. Als hulpverlener zie ik soms dat ook verre neven en nichten altijd voor hun oom of tante klaar staan. Maar ik zie ook wel dat kinderen of broers en zussen liever afstand houden. Soms ligt dat aan ruzies of verstoorde familierelaties. Zo simpel is dit dus niet, maar toch raad ik aan: maak het goed en steun je naaste, anders krijg je er later spijt van. Als je ver weg woont, probeer een vertrouwde persoon in de buurt te vinden. Wat betreft vrijwilligers en burenhulp. Ik denk dat dit te realiseren is. Maar wel via organisaties die sturen, plannen, voor vervangers zorgen... Anders kunnen lastige situaties ontstaan. Bijv., als je enige vrijwilliger ziek wordt of om een andere reden afhaakt. Kortom, er valt nog veel in Nederland te regelen. Wie weet: misschien wordt onze maatschappij juist beter als wij minder op professionals en meer op elkaar rekenen?